

selskaberne, at et ønske om tilbagekøb ikke vil blive imødekommet af energiministeren.

De britiske tilbagekøbsregler må – som de i aftalen med D.U.C. indeholdte – ses som et overgangsfænomen i forbindelse med indførelse af en statslig køberet ved genforhandling af koncessionerne.

Spørgsmål 18:

Vil energiministeren oplyse, hvorvidt den norske stat har køberet til olie produceret af ikke-statsejede olieselskaber fra den norske del af Nordsøen? I givet fald, hvad er reglerne herfor?

Svar:

Hverken den norske koncessionslovgivning eller de enkelte norske koncessioner hjemler en køberet for staten til olie produceret af de ikke-statsejede selskaber svarende til den køberet, der er stillet forslag om i §§ 19–22.

Den norske stat kan imidlertid bestemme, at producenterne skal levere til dækning af nationale behov. Sådanne leverancer betales efter markedsprisen i Norge. Opnås der ikke enighed om prisen, fastsætter departementet denne. Endvidere kan det i krigstilfælde, kriser og tilsvarende situationer bestemmes, at en rettighedshaver skal stille indvunden olie til disposition for norske myndigheder. Prisen fastsættes efter samme regler som ved levering til nationalt behov.

De norske regler må ses på baggrund af, at det statslige olieselskab Statoil får adgang til olien ved direkte deltagelse i indvindingen fra de enkelte felter.

Spørgsmål 19:

Hvilke former for statslig virksomhed i henhold til § 8 i lovforslaget har regeringen planer om at søge iværksat, og hvilke godkendelser og eventuel ny lovgivning vil dette statslige engagement kræve?

Svar:

Regeringen har ikke for nærværende taget stilling til, hvilke former for statslig virksomhed der kan blive tale om i henhold til § 8 i lovforslaget. Flere forskellige modeller vil kunne bringes i anvendelse, hvilket vil bero på konkrete vurderinger i forbindelse med de

fremtidige tilladelser ved udlodningen af de enkelte blokke.

Der ses ikke at være noget specielt behov for særlige tilladelser til et statsligt selskabs deltagelse – hvad enten det er et dansk eller et udenlandsk selskab – idet hele godkendelsesproceduren omkring de enkelte tilladelser forudsættes at være ens for alle typer af rettighedshavere, herunder også den i lovforslaget indeholdte forelæggelse for folketingets energipolitiske udvalg.

Det følger heraf, at der ikke er noget behov for en særlig lovgivning om et statsligt engagement på dette område.

Spørgsmål 20:

Udvalget udbeder sig oplysninger om, hvorledes skatteklausulen i gaskontrakten mellem D.O.N.G. A/S og D.U.C. vil virke.

Ministeren bedes derfor tilsende udvalget kopi af den del af gaskontrakten, der vedrører beskatningsforhold samt regeringens og A. P. Møllers vurdering heraf.

Svar:

Der er redegjort for skatteklausulen i resuméet af aftalerne af 9. marts 1979 mellem D.U.C. og D.O.N.G. A/S i forslag til anlægslov for naturgasforsyning og i handelsministerens besvarelse af spørgsmål 19–20, 87–88 og 108 til lovforslaget samt af spørgsmål 18–20 vedrørende naturgasaftalerne af 9. marts 1979 mellem D.U.C. og D.O.N.G. A/S.

Klausulen er indeholdt i naturgasaftalernes kapitel VI, der rummer prisbestemmelserne. Aftalerne opererer med to forskellige prisbegreber – en såkaldt basispris og en såkaldt bundpris.

Basisprisen, der den 1. januar 1979 udgjorde 40 D.kr./Gcal, reguleres efter ændringer i priserne for nærmere angivne olieprodukter og markeder. Denne regulering sker kvartalsvis bagud på basis af 12 måneders gennemsnitspriser. Endvidere reguleres basisprisen efter, hvor meget det daglige kontraktkvantum udgør af D.U.C.'s maksimale leveringsforpligtelse.

Bundprisen udgjorde den 1. januar 1979 33 D.kr./Gcal. Denne pris reguleres lineært med en stigning på 3 pct. p. a. samt efter ændringer i kurserne for nærmere angivne landes valuta.